

Șireata

Elena Farago

Viorica, fata mamei
Cea cuminte și curată,
Și-a făcut, mâncând cireșe,
Pe furiș, pe șorț, o pată...

Și-acum stă-ntr-un colț și plânge:
„Doctorul e vinovat
Și c-o să mă certe mama,
Și că șorțul l-am pătat!”

Mama intră-ncet pe ușă;
Ea tresare și-ntinzând
Mâinile deasupra petei,
Plânge întruna suspinând.

- De ce plângi, fetița mamei?
- Plâng că doctorul ți-a spus
Să nu-mi dai deloc cireșe,
Și tu în dulap le-ai pus...

- Și tu plângi din lăcomie?
Ce rușine!
- Să mă ierți!
- Bine, dar să fii cuminte...
- Nici de șorț nu mă mai cerți?

- Care șorț? întreabă mama...
- Uite, ăsta: l-a pătat
Lăcomia pentru care,
Chiar acum m-ai iertat.